

Od Autorki

Ruch to niezbędny element życia każdego człowieka. Najskuteczniejszym sposobem kształtowania umiejętności motorycznych jest działanie zgodne z indywidualnym rytmem rozwoju. Takie czynności jak dotykanie, chwytanie, podnoszenie, rzucanie, przekładanie, nakładanie czy wkładanie zaspakajają ciekawość poznawczą od najmłodszych lat, a jednocześnie są fantastycznym treningiem przygotowującym do opanowania różnorodnych sprawności i wykorzystania ich w późniejszym życiu. Czynności samoobsługowe, takie jak: posługiwanie się sztućcami podczas jedzenia, nalewanie soku do kubeczka, pomoc przy nakrywaniu do stołu, sprzątanie po posiłku to aspekt włączania małego człowieka w życie rodzinne, ale przede wszystkim nabywanie sprawności ruchowych, które w niedalekiej przyszłości owocować będą zdobywaniem nowych umiejętności na kolejnym etapie edukacji.

Zabawy rozwijające sprawność manualną powinny pojawiać się w domu i w przedszkolu każdego dnia. Systematyczny trening paluszków powiązany z ruchem całego ciała to sprawdzony sposób na dobre przygotowanie dziecka do podjęcia nauki w szkole.

Dzieci potrzebują ruchliwego dzieciństwa. Uczymy się najefektywniej wtedy, gdy jednocześnie współdziała możliwie jak najwięcej naszych zmysłów. Dziecko uczy się poprzez działanie i w efekcie zapamiętuje wrażenia związane z tym, co zobaczy, usłyszy, poczuje, czego posmakuje, dotknie i co zrobi. **Przykładem edukacji wpisującej się w naturalną aktywność oraz potrzeby i możliwości dziecka są pokazywane wierszyki i piosenki, a także paluszkowe zabawy różnymi przedmiotami oraz perkusja z ciała.**

Podczas zabawy z dzieckiem wykorzystujemy krótki wiersz lub piosenkę, które tworzą fabułę. Wypowiadany wiersz lub śpiewana piosenka mają swój rytm, do którego dobieramy ruch. Te proste rymowanki, wzmocnione intonacją, poparte gestem i dotykiem, przyciągają uwagę oraz są źródłem radości. Wielokrotnie powtarzane, angażują dziecko do wykonywania prostych ruchów palcami, rękami lub całym ciałem. Umożliwiają również wzbogacenie repertuaru ruchów, motywują do czynności poznawczych, zapoznają z werbalnym i pozawerbalnym sposobem komunikowania się. Stymulowanie rozwoju motorycznego dziecka wpływa jednocześnie na rozwój mowy i języka. Komunikacja językowa i motoryka to obszary, które są ze sobą ściśle powiązane. Wyraźny rytm wiersza ułatwia odbiór, a rym pomaga szybciej zapamiętać jego treść.

Wartością pokazywanych wierszyków i piosenek jest to, że dzieci często domagają się takiej formy zabawy. Lubią animować treści rymowanek, wykorzystując ku temu własne ciało. Rym i rytm wierszy czy piosenek dodatkowo wzmacniają tę przyjemność. Zabawa przy wierszykach lub piosenkach z tej publikacji nie wymaga specjalnych warunków ani dodatkowych przyrządów, a bawić można się wszędzie: w domu, na podwórku, w piaskownicy, w autobusie, w przedszkolu czy w szkole.

Osobną kategorię stanowią zabawy z przedostatniej części tej książki – paluszkowe zabawy różnymi przedmiotami. To propozycje, które skupiają się na rozwijaniu sprawności manualnej samej w sobie. Do ich przeprowadzenia są potrzebne przedmioty i rekwizyty nietrudne do zgromadzenia – takie jak plastikowe nakrętki do butelek, klamerki do bielizny czy druczki kreatywne.

Czasem zapominamy, że najwspanialszy instrument mamy zawsze przy sobie. Jest nim głos, który możemy modulować na różne sposoby, ale także ciało. Wierszyki pokazywane ruchem i grane „na sobie” są atrakcyjną i niepowtarzalną formą zabawy dla najmłodszych, łączą bowiem śpiew z rytmicznymi dźwiękami, jakie można wydobyc z własnego ciała.

Mam nadzieję, że dzieci będą podejmowały te aktywności z prawdziwą przyjemnością. Najbardziej korzystnym działaniem dla ich rozwoju są bowiem systematycznie stosowane zabawy, realizowane z humorem i w dobrym nastroju.